

[Finansministeren.]

saaledes: De almindelige Statsinstitutioner godt 17 Millioner, Statsbanerne 10,3 Millioner, Post- og Telegrafvæsenet godt 5 Millioner, Folkeskolen 3½ Million og Folkekirken 845 000 Kr., i alt 36,7 Mill. Kr.

Men det er ikke helt rigtigt, naar det ærede Medlem heroverfor stiller et Pensionsbidrag paa mellem 6 og 7 Mill. Kr. fra Tjenestemændenes Side. Det ærede Medlem har derved kun taget Hensyn til Pensionsbidragene fra de egentlige Statstjenestemænd, altsaa Tjenestemændene ved Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet og de almindelige Statsinstitutioner. Disse Bidrag udgør for de almindelige Statsinstitutioner 2 477 000 Kr., for Statsbanerne 2 340 000 Kr. og for Post- og Telegrafvæsenet 1 215 000 Kr., i alt 6 032 000 Kr. Det er altsaa disse Bidrag, der, som bekendt, udgør 5 pCt. af Lønnen, som skal stilles over for Pensionsudgifterne til Statens egne Styrelsesgrene, og ikke Folkeskolen og Folkekirken. Og denne Pensionsudgift udgør 32,3 Mill. Kr. Trækker man herfra de nævnte godt 6 Mill. Kr., bliver Statens Nettoudgift til Pensionering af sine Tjenestemænd godt 26 Mill. Kr.

Pensionsbidragene fra Folkeskolens og Folkekirkenes Tjenestemænd kommer ikke til Udtryk paa Finansloven hverken i dens Tekst eller dens Anmærkninger og kan ifølge Sagens Natur vanskeligt gøre det. For Folkeskolens Vedkommende er Forholdet følgende: de 5 pCt., der afdrages i Lærerløningerne, indbetales til Skolefonden. Naar Skolefondens Regnskab aflægges, afregnes den Staten efter Lærerlønningslovens § 43 tilkommende Halvdel, der altsaa runderes Statskassen ved Fradrag i det Tilskud til Pensionen, der søges paa § 21 paa Finansloven. For Folkekirkenes Tjenestemænd tilfalder de 5 pCt., som afdrages i den pensionsgivende Løn, Folkekirkenes egne Lønningsmidler, medens Staten yder et Tilskud, der er fastsat til et bestemt Beløb for hver Pensionist, gradueret efter den Lønningsklasse, vedkommende har været henført til.

Hvad Stigningen i Pensionsudgifterne angaar, skal jeg oplyse, at der fra Budgettet 1933—34 til 1934—35 er en samlet Stigning paa 1,6 Mill. Kr., deraf falder ca. 1,3 Mill. Kr. paa Statsbanerne, ca. 300 000 Kr. paa Post- og Telegrafvæsenet, paa de almindelige Statsinstitutioner er der kun en Stigning paa ca. 70 000 Kr., paa Folkekirken og Folkeskolen endog en lille Nedgang. Den meget store Stigning paa Statsbanernes Budget skyldes i ikke uvæsentlig Grad Gennemførelsen af 65 Aars Grænsen

for Tjenestemændenes Afskedigelse, hvilke^t har medført en stor Besparelse paa Lønkontoen, men selvfølgelig ogsaa en Opgang i Pensionsudgiften. Men i øvrigt er saavel Statsbaner som — om end i mindre Grad — Post- og Telegrafvæsenet i disse Aar ude for en stærk Tilvækst af Pensionisternes Tal, idet der omkring Aarhundredskiftet foregik en stor Udvidelse af Tjenestemandstallet. De da antagne Tjenestemænd vil nu og i de kommende Aar gaa af med Pension og derved bringe disse Udgifter i Vejret.

Maa jeg hertil føje den Oplysning, at af de ca. 17 Mill. Kr., som de almindelige Statsinstitutioners Pensionsudgifter udgør, andrager ca. 10 Mill. Kr. Pensioner til Hærens og Søværnets Folk. Det er relativt set et ganske overordentlig stort Beløb. De pensionsgivende Lønninger til de civile Tjenestemænd udgør ca. 38 Mill. Kr., altsaa Trafiketaterne ikke medregnet, og til de militære ca. 11 Millioner, altsaa ikke engang en Trediedel af de civiles. Men Pensionerne til de militære er ca. 10 Mill. Kr. mod de civiles ca. 7 Millioner. Dette hænger sammen med to Ting, for det første, at de militære Tjenestemænd falder for Aldersgrænsen gennemgaaende langt tidligere end de civile, og for det andet, at der ved de to nye Ordninger af vort Militærvæsen i 1922 og 1932 er afskediget et betydeligt Antal Tjenestemænd paa Ventepenge og Pension.

I de militære Pensioner, ca. 10 Mill. Kr., er dog ogsaa indbefattet Pension til Civilarbejdere ved Hæren og Søværnet, medens de 11 Mill. Kr.s Lønningsudgift ikke omfatter Vederlaget til de nævnte Civilarbejdere.

Til disse specielle Bemærkninger vil jeg gerne føje den mere almindelige, at jeg er ganske klar over, at Staten ved Ansættelse af Folk i pensionsgivende Stilling paadrager sig Forpligtelser, der paa en følelig Maade kommer til at tynde senere Statsbudgetter, og at der derfor paa dette Punkt maa vises den størst mulige Tilbageholdenhed og Forsigtighed. Man hæfter sig ved de store Beløb til sociale Foranstaltninger, og det er da kun rimeligt, at man ogsaa gør sig bekendt med de store Pensionsudgifter.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om Statsgælden og Kursreguleringsfonden. [Jeg afbrød den Gang det ærede Medlem med den Bemærkning, at jeg havde omtalt denne Sag, hvilket skete ved Regnskabets Forelæggelse, hvor jeg udtrykkelig betonedede, at den virkelige Nedgang i Statsgælden i 1932—33 kun var 26 Mill. Kr., idet man ikke her kunde medregne de 13 Mill. Kr.